

„Burza” G. Jarzyny w Kinie Pod Baranami

2020-11-03

Kino Pod Baranami zaprasza do wspólnego oglądania spektaklu „2020: Burza” - na żywo ze sceny TR Warszawa, 7 listopada o godz. 18.45. W programie wydarzenia: transmisja spektaklu na podstawie scenariusza Weroniki Murek i Grzegorza Jarzyny, spojrzenie za teatralne kulisy oraz zdalne spotkanie z twórcami.

„2020: Burza” to nowy spektakl **Grzegorza Jarzyny**, dyrektora artystycznego warszawskiego TR. Współautorką scenariusza sztuki jest **Weronika Murek** - autorka nagrodzonego zbioru opowiadań „Uprawa roślin południowych metodą Miczurina”.

„2020: Burza” odwołuje się do ponadczasowej klasyki dramatu - „Burzy” Williama Szekspira - a jednocześnie czerpie pełnymi garściami ze współczesności. Jej faktycznym współtwórcą jest specjalnie zaprojektowana na potrzeby spektaklu sztuczna inteligencja, magazynująca informacje po spektaklu i decydująca o jego dalszym kształcie. Każde przedstawienie „2020: Burzy” będzie inne: zmianie ulegnie układ scen, charakter muzyki, oświetlenia, a efekt końcowy może być zaskoczeniem nawet dla samych twórców.

W obsadzie spektaklu znaleźli się m.in. **Jacek Beler, Natalia Kalita, Lech Łotocki, Agnieszka Podsiadlik i Justyna Wasilewska.**

Transmisję spektaklu poprzedzi **wizyta za kulisami**, dzięki której zgromadzeni w Kinie Pod Baranami widzowie będą mogli na własne oczy przekonać się jak wygląda TR “od kuchni”. Po przedstawieniu odbędzie się **spotkanie z twórcami.**

Czas trwania spektaklu: ok. 180 min (w tym przerwa 15 min)

Po przedstawieniu: transmisja spotkania z twórcami (ok. 1h)

Spektakl w języku polskim z angielskimi napisami.

O spektaklu

reżyseria: Grzegorz Jarzyna

scenariusz: Grzegorz Jarzyna i Weronika Murek

obsada: Jacek Beler, Mateusz Górski, Monika Frajczyk, Natalia Kalita, Lech Łotocki, Sebastian Pawlak, Agnieszka Podsiadlik, Tomasz Tyndyk, Justyna Wasilewska, Sara Celler-Jeziarska, Mateusz Więclawek

To prosta historia: kobieta lub mężczyzna wysoko postawiona/y (lub nie), zostaje zmuszona/y do zrezygnowania ze swojej pozycji, władzy, z miasta i z kraju, w którym mieszkał/a. Wraz z synem/córką ucieka na wyspę. Spędza tam dwanaście lat. Przypadek (lub burza) sprawia, że na tę samą wyspę trafiają (lub nie) osoby z jej/jego dawnego otoczenia. Ci, którym zawdzięcza (lub nie) życie, i ci, którzy doprowadzili (bądź nie) do jej/jego upadku.

Profesor Tadeusz Sławek w książce „NICowanie świata. Zdania z Szekspira” pisze, że aby podjąć próbę „pomyślenia człowieka” trzeba wyciągnąć go z miejsca zwyczajowo mu przypisanego i przenieść go zupełnie gdzie indziej. W ten sposób pytania stawia i Shakespeare: ponawia akt wygnania: wygnanie z raju, wygnanie z miasta („Burza”), wygnanie z życia, wygnanie z rodziny („Król Lear”), wygnanie z państwa („Koriolan”). Bez sytuacji "bycia wygnanym" nie można już myśleć człowieka.

Co oznacza dzisiaj: „na nowo pomyśleć człowieka”, skoro jedynymi dostępnymi do tego instrumentami są narzędzia, które człowiek w swojej niedoskonałości sam stworzył, polegając na wiedzy i wyobraźni – obydwu czerpiących swoje źródło w najbardziej niedoskonałym z narzędzi: pamięci ludzkiej? Czy perspektywa ludzka jest jedyną możliwą?

Szczegółowe informacje można znaleźć [tutaj](#).